

Conjunt de xalets del passeig dels Pollancres números 70 i 72

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passeig dels Pollancres, números 70 i 72
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.450299984062
Longitud: 2.0749300626988
UTM Est (X): 422732
UTM Nord (Y): 4589160

Classificació

Número de fitxa 08205 - 872
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1942 i 1945
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Número 70: 2695411DF2829D0001HD Número 72:
2695410DF2829D0001UD
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: ds., 05/10/2024 - 19:10
Autoria de la darrera revisió: Oficina de Patrimoni Cultural

Descripció

Conjunt de dos xalets pràcticament bessons, situats al passeig dels Pollancre. Foren construïts els anys 1942 i 1945, en un estil que es pot inscriure dins el noucentisme de postguerra. Els dos tenen jardins davanters, amb una escala d'accés comuna que discorre pel mig.

El xalet del Passeig dels Pollancre número 70 (situat al nord-oest) és de planta rectangular i té una torre al costat dret. Consta de planta baixa i pis, amb teulada a dos vessants. La façana principal es distribueix en base a tres eixos d'obertures. A la planta baixa hi ha el portal d'entrada, amb llinda recta. Queda aixoplugat per un balcó suportat per pilastres, i té una pèrgola davantera feta amb arquitrans de fusta i sostinguts per pilastres de maó. A cada costat del portal hi ha una finestra amb llinda recta. Totes les obertures tenen un petit ràfec superior format per una motllura i una filada de teula àrab.

Al primer pis hi ha tres obertures que donen als balcons, tancats per baranes d'obra amb gelosies ceràmiques. Sobre l'eix dret, a la part superior hi trobem un espirall ceràmic de ventilació del sostremort. La façana és arrebossada. El ràfec conté una línia motllurada i caps de biga de fusta. La teulada es plega sobre l'eix dret.

La torre és de planta quadrada. Té una finestra a la planta baixa i al primer pis, aixoplugades també per un petit ràfec superior format per una motllura i una filada de teula. La finestra del segon pis té una motllura sobre la llinda. El ràfec de la torre conté un llistó i caps de biga de fusta. La teulada és a quatre vessants, amb teula àrab.

El xalet del Passeig dels Pollancre número 72 (situat al sud-est) és de planta quadrada, amb una torre a cada costat de l'edifici. Consta de planta baixa i pis, amb teulada a dos vessants. La façana principal és asimètrica, amb un cos central que té una torre a la dreta i una altra, més reculada, a l'esquerra. A la planta baixa hi ha el portal al centre, amb llinda recta. Queda aixoplugat per un balcó sostingut per pilastres i, a cada costat, té una finestra amb llinda recta i una motllura al damunt. Al primer pis trobem tres obertures a la part central que donen al balcó: un portal al centre i una finestra a cada costat. Les tres obertures queden aixoplugades sota una teuladeta recta al seu damunt. El balcó està tancat per una barana d'obra amb una gelosia ceràmica. Sobre l'eix del portal a la part superior hi ha un espirall ceràmic de ventilació del sostremort, que queda sota el plec de la taulada. El ràfec és perfilat per una motllura i conté caps de biga de fusta. La façana és arrebossada de blanc.

A l'esquerra hi ha un torreó de planta rectangular, amb una finestra per pis. La del primer pis queda aixoplugada per un petit ràfec superior fet amb una motllura i una filada de teula. La finestra del segon pis té una motllura sobre la llinda. El ràfec de la torre conté un llistó i caps de biga de fusta. La teulada és a quatre vessants, amb teula àrab. Al seu torn, la torre de la dreta tan sols conté una finestra al segon pis, amb una motllura sobre la llinda. El ràfec de coronament i la teulada són iguals que a l'altra torre.

Història

Aquests xalets foren construïts els anys 1942 i 1945.

L'actual barri de La Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de

Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Clàudia Arruga - Associació d'Amics de la Floresta)

